

เทศบัญญัติ
เทศบาลเมืองเลย
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2539

งานนิติการ
กองวิชาการและแผนงาน

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2539

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ประกาศให้บังคับและยกเลิก
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่อง
การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย ให้สอดคล้องกับ พรบ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 และกฎกระทรวง
เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูล
ฝอย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่ง
สิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากเทศบาลเมืองเลยจัดไว้ให้ ให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือ
ทางสาธารณะ และสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้
อาคาร หรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ และการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วย
สุจริตลักษณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม

.....

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2539

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย ว่าด้วย การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลเมืองเลย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองเลย และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเลย จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2539

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเลย เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองเลย แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช 2495

(2) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2505

(3) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช 2524

(4) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเลย เรื่อง การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช 2528

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถู ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเลย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขและเทศบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคาร หรือ เคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหะสถาน ต้องรักษาระเบียบสถานที่อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ให้นายจ้างจัดให้มีสวมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่าอย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คน ขึ้นไปให้มีห้องน้ำและส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก ๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิง ให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและให้มีกระดาดชำระตามสมควรและให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องตามสุขลักษณะตามข้อกำหนด ดังนี้
 - (1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรงและมิดชิด
 - (2) พื้นที่ภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร

- (3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
 - (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10 % ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
 - (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต-เทียน
 - (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหนะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
 - (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า-ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมหรือร่องซึมใต้พื้นดินหรือถังกรองหรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
 - (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม
 - (9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ
 - (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกส้วม
 - (11) จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ ส้วม 1 ที่ ต่อคนงาน 25 คน
2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครั้ว และมีที่รองรับขยะรวมขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหนะนำโรคได้ และต้องเก็บกวาดขยะ โดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิดหรืออาจเก็บในถุงพลาสติก
 3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่อาคารหรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่

ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานทีอาคารหรือ เคหะสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองเลย ทำการขน กู้ย เจีย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ของเทศบาลหรือที่ตั้งอยู่ในที่หรืออยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองเลย ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองเลย

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองเลย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการติดต่อค่าบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองเลย ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลเมืองเลย กำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลจะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่เทศบาลเมืองเลขกำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินกิจการ

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย หรือ
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือ เทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ได้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้

(3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน หรือผู้รับมอบหมายอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหยุดดำเนินกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ดำเนินกิจการและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามข้อ 31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 18, ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 5 ถึง ข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติ ข้อ 20 วรรคสอง หรือ ข้อ 28 โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ 29 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ 21 หรือข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมาขึ้นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้นายกเทศมนตรีเมืองเลย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2539

(ลงชื่อ) ชวัช เหล่าวิโรจนกุล
(นายชวัช เหล่าวิโรจนกุล)
นายกเทศมนตรีเมืองเลย

อนุมัติ

(ลงชื่อ) วิวัฒน์ วิมลเศรษฐ
(นายวิวัฒน์ วิมลเศรษฐ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ลำดับ	รายการ	บาท
1	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20 (4)	
(1)	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป	ลูกบาศก์เมตรละ 250
	เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	150
	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	
1.2	ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร	เดือนละ 40
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร	เดือนละ 40
	ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตรขึ้นไป	
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ 2,000
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ 2,000
	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ	
	ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ 150
	เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ 150
2	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
2.1	ใบอนุญาตดำเนินการตามมาตรา 19	
	ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ 5,000